

الدَّرْسُ الْأَوَّلُ

مَوَاعِظُ قِيمَةٍ

إِسْمُ التَّفْضِيلِ وَ اسْمُ الْمَكَانِ

فِي سُوقِ مَشَادِ

أَحَبُّ عِبَادَ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِعِبَادِهِ.

رَسُولُ اللَّهِ (ص)

بهترین بندگان خدا نزد خدا سودمندترین آن‌ها برای بندگانش هستند.

مَوَاعِظُ قَيْمَةٌ

الدَّرْسُ الْأُولُ

پندهای گران قیمت

رُؤيَة	الأُمَاهُتُ	وَ	الْأَبَاءُ	يُحِبُّ
دیدن	مادران	و	پدران	دوست می دارد
وَ	حالٍ	أَحَسِنٌ	في	أَوْلَادِهِمْ
و	حال	بهترین	در	فرزندانشان
		دائماً	رُشِدُونَهُمْ	لِذِلِكَ
		همیشه	آن را راهنمایی می کنند	به خاطر آن

ترجمه‌ی روان: پدران و مادران دیدن فرزندانشان را در بهترین حالت دوست می دارند و به خاطر آن همیشه آنان را راهنمایی می کنند.

الأَعْمَالِ	وَ	الطَّيِّبَةُ	الصَّفَاتِ	إِلَى
كارها	و	خوب- پاکیزه	حصلت‌ها	به
تعلُّم	وَ	الْحُسْنَةُ	كَالْأَخْلَاقِ	الصَّالِحةُ
يادگیری	و	نيکو	مانند اخلاق	خوب- شایسته
		المُهَارَاتُ	وَ	الْغُلُومُ
		مهارت‌ها- توانمندی‌ها	و	دانش‌ها

ترجمه‌ی روان: به حصلت‌های پاکیزه و کارهای خوب، مانند اخلاق نیکو و یادگیری دانش‌ها و توانمندی‌ها

الإِبْتِعادِ	وَ	النَّافِعَةِ	الْفُنُونِ	وَ
دوری جستن	و	سودمند	هنرها	و
إِلَى	التَّقْرِيبُ	وَ	الأَرَادِلُ	عَنِ
بِهِ	نَزْدِيْكُ شَدْن	وَ	فَرُومَايَگَان	از
وَ	بِالرِّيَاضَةِ	الْإِهْتِمَامُ	وَ	الْأَفَاضِلِ
و	بِهِ وَرْزَش	تَوْجِهُ كَرْدَن	و	شَايِسْتَگَان
			الْكُتُبُ	الْمُطَالَعَةِ
			كَتَابَهَا	مَطَالِعَه

ترجمه‌ی روان: هنرهای سودمند و دوری جستن از فرمایگان و نزدیک شدن به شایستگان و توجه کردن به ورزش و مطالعه کتاب‌ها

الْإِقْتِصَادِ	وَ	الْقَانُونِ	احْتِرَامٌ	وَ
صرفه‌جویی - میانه‌روی	و	قانون	احترام گذاشتن به	و
الْكَهْرَباءِ	وَ	الْمَاءِ	اِسْتِهْلَاكِ	في
برق	و	آب	صرف کردن	در
غَيْرِ	وَ	الشَّغْذِيَّةِ	حُسْنِ	وَ
جز - غیر	و	تَغْذِيَهِ	نيکویی - خوبی	و
الْأَعْمَالِ	وَ	الصَّفَاتِ	مِنْ	ذلِكَ
کارها	و	خصلت‌ها - ویژگی‌ها	از	آن

ترجمه‌ی روان: احترام گذاشتن به قانون و صرفه‌جویی در صرف آب و برق و خوبی تغذیه و غیر آن (جز آن) از خصلت‌ها و کارها ...

وَ	فِي	الْقُرْآنِ	الْكَرِيمُ	نَرَى
و	دَر	قَرْآنٌ	بَرْگٌ - ارجمند	مَبْيَنِيْم
لُقْمَانَ	الْحَكِيمُ	يَقْدِمُ	لَا تَنْهِيْهٌ	مَوَاعِظٌ
لَقْمَانٌ	حَكِيمٌ	تَقْدِيمٌ مَيْ كَنْد	بَهْ پَسْرَش	پَنْدَهَا
قَيْمَةً	وَ	هَذَا	مَوْذُجٌ	تَرَبَّوْيٌ
بَا اَرْزَشٍ - اَرْشَمَنْد	وَ	اَيْنٌ	نَمَوْنَهَايٌ - الْكَوَبِيْ	تَرْبِيَتِي
لِيَهَتَدِيَ	بِهِ	كُلُّ	السَّبَابِ	
تَا رَاهَنْمَايِي شَوَد	بَا آنٍ	هَمَمٌ	جَوَانَانٌ	

ترجمه‌ی روان: و در قرآن کریم «لقمان حکیم» را می‌بینیم که به پسرش پندهایی ارزشمند تقدیم می‌کند و این الگویی تربیتی است تا با آن همه‌ی جوانان راهنمایی شوند.

فَ	قَدْ جَاءَ	فِي	الْقُرْآنِ	الْكَرِيمُ
پس	آمَدَهُ اسْت	دَر	قَرْآنٌ	بَرْگٌ - ارجمند
يَا	بُتْيَيِّ	أَقِمٌ	الصَّلَاةَ	وَ
اَيِّ	پَسْرَكِم	بَرْپَا دَار	نَمَازٌ	وَ
اُمُّرٌ	بِالْمَعْرُوفِ	وَ	إِنَّهُ	عَنِ
اَمْرَكِن	بِهِ كَارْ نِيَك	وَ	نَهَى كَنٌ - بازدار	اَز
اَلْمُنْكَرِ	وَ	اَصْبِرْ	عَلَىٰ	ما
اَصَابَكَ	وَ	صَبِرْ كَن	بَر	اَنْجَه
بَهْ تَوْ رَسِيد				

ترجمه‌ی روان: و در قرآن کریم آمده است: ای پسرکم! نماز را برپا دار و به کار نیک امر کن و از کار زشت بازدار و بر آنچه به تو رسید صبر و شکیبايی کن.

وَ	عَزْمُ الْأَمْوَارِ	مِنْ	ذِلِكَ	إِنْ
و	كَارهَاتِ مَهْمَ	از	آن	بِ شَكٍ - هَمَانَا
لَا تَمْشِ	وَ	لِلنَّاسِ	خَدَكَ	لَا تُصَعِّرُ
رَاهُ نَرُو	و	بَرَى مَرْدَم	رَوْيَتِ رَا	بَا تَكْبَرَ بَرْنَگَرَدَان
اللَّهُ	إِنْ	مَرَحًا	الْأَرْضِ	فِي
خَداونَد	بِ شَكٍ، هَمَانَا	بَا نَازٍ وَ خُودَپَسِندِي	زَمِين	دَر
وَ	فَخُورِ	مُحْتَالٍ	كُلًّا	لَا يُحِبُّ
و	فَخَرْفَوش	خُودَپَسِند	هَر	دَوْسَتِ نَدارَد
أَعْضُضُ	وَ	مَشِيكَ	فِي	أَقْصِدُ
پَايِين بِياور	و	رَاهُ رَفَتنِ تو	دَر	مِيانه روی کَن
الْأَصْواتِ	أَنَّكَرَ	إِنْ	صَوْتَكَ	مِنْ
صَدَاهَا	زَشتَتِرِين	بِ شَكٍ - هَمَانَا	صَدَائِتِ رَا	از
		الْحَمِيرِ	صَوْتُ	لَ
		الْأَغْهَا	صَدا	هَمَانَا

ترجمه‌ی روان: همانا آن از کارهای مهم است. و با تکبر رویت را برای مردم برنگردان و در زمین با ناز و خودپسندی راه نرو همانا خداوند هر خودپسند فخرفروش را دوست ندارد و در راه رفتن میاروی کن و صدای را پایین بیاور همانا زشتترین صدای همانا صدای الاغها است.

يُحَافِظُ	مِنْ	يُحِبُّ	اللَّهُ	إِنْ
نَگَهْدارِي مَيْ كَنَد	كَسِي	دَوْسَتِ مَيْ دَارَد	خَداونَد	بِ شَكٍ - هَمَانَا
ف	وَقْتَهَا	فِي	الصَّلَاةَ	عَلَى
پَس	وقْتُ آن	دَر	نَماز	بَر
الَّدِينِ	عَمْودَ	إِنْ	النَّبِيُّ ﷺ	قَدْ قَالَ
دين	سَتوْن	بِ شَكٍ - هَمَانَا	پِيامِبر (ص)	گَفْتَهُ اسْتَ
				الصَّلَاةَ
				نَماز

ترجمه‌ی روان: همانا خداوند کسی را که از نماز در وقت آن نگهداری می‌کند، دوست دارد، پیامبر (ص) فرموده است: «همانا ستون دین نماز است»

و	عَلَيْنَا	أَنْ	نَكُونَ	مُشْتاقِينَ
و	الْأَعْمَالِ	كَه	بَاشِيم	عَلَقْمَنْدَان
إِلَى	كَارَهَا	الصَّالِحةُ	وَ	نَاهِيَنَ
بِهِ	الْمُنْكَرِ	نِيكُو- شَايِسْتَه	و	بَازْدَارِنْدَگَان
عَنْ	كَارِزْتَ	وَ	صَابِرِيَنَ	عَلَىٰ
از	وَ	وَ	شَكِيبَايَانَ	بَرَ
الْمَشَاكِلِ	وَ	الشَّدَائِدِ	فَإِنَّ	ذَلِكَ
مشكلات	وَ	سُخْتَيْهَا	پَسْ هَمَانَا	آن
مِنْ	الْأُمُورِ	المُهَمَّةِ		
از	كَارَهَا	مَهْمَه		

ترجمه‌ی روان: و باید به کارهای شایسته علقمند باشیم و بازدارنده از کار زشت و شکیبا بر مشکلات و سختی‌ها؛ چه آن از کارهای مهم است.

وَ	عَلَيْنَا	أَنْ	نَتَوَاضَعَ	أَمَامَ
و	جِيرَانِنَا	كَه	فَرُوتَنَ بَاشِيم	دَرْ بَارِبر
أَسَاتِذَتِنَا	وَ	أَصْدِقَائِنَا	وَ	رُمَلَائِنَا
استادانمان	وَ	دوَسْتَانَمَان	وَ	همشاَگرَدِي هَايَمَان
وَ	جِيرَانِنَا	وَ	أَقْرَبَائِنَا	وَ
و	هَمْسَايَگَانَمَان	وَ	نَزَدِيْكَانَمَان- خَوِيشَاونَدَانَمَان	و
كُلَّ	مَنْ	حَوْلَنَا		
همه	كَسَانِيَ كَه	اطْرَافِ مَا - پِيرَامُونَ مَا		

ترجمه‌ی روان: و ما باید در مقابل استادانمان و دوستانمان و همساگردی‌هايمان و همسايانگانمان و نزديکانمان و همه‌ی کسانی‌که در اطراف ما هستند فروتن باشیم؛

الْحِكْمَةُ

الْكَاظِمُ (ع)

الْإِمَامُ

قَدْ قَالَ

فَ

دانش

كاظم (ع)

امام

گفته است

پس

وَ

الْمُتَوَاضِعُ

قلْبٍ

في

تَعْمُرُ

و

فروتن

دل

در

عمر می کند

الْجَبَارِ

الْمُتَكَبِّرِ

قلْبٍ

في

لا تَعْمُرُ

ستمکار زورمند

خودپسند - خودبزرگبین

دل

در

عمر نمی کند

ترجمه‌ی روان: امام موسی کاظم (ع) فرموده است: «دانش در دل (انسان) فروتن عمر می کند و در دل خودپسند (خودبزرگبین) ستمکار زورمند عمر نمی کند.»

مُعْجَبٌ بِنَفْسِهِ

كُلٌّ

لَا يُحِبُّ

اللَّهُ

إِنَّ

خودپسند

هر

دوست ندارد

خداوند

بی‌شک - همانا

عَلَىٰ

لَا تَكَبَّرْ

أَنَّ

عَلَيْنَا

إِذْنٌ

بر

تكَبَّرْ نورزیم

كَهْ

ما باید، بر ما واجب است

بنابراین

الآخَرَيْنَ

دیگران

ترجمه‌ی روان: همانا خدا هر خودپسندی را دوست ندارد. بنابراین ما باید به دیگران تکبَرْ نورزیم.

و	الْمُتَكَبِّرُونَ	لَا يُحِبُّ	اللَّهُ	فَإِنَّ
و	خُودبَرْگَ بَيْنَ - خُودپَسِندَان	دُوْسْتَ نَدارَد	خَداُونَد	پَسْ هَمَانَا
فَوْقَ	أَصْوَاتَنَا	لَا نَرْفَعُ	أَنْ	عَلَيْنَا
بَالَا	صَدَاهَايِمَان	بَالَا نَبِرِيم	كَه	ما بَايدَ - بَرْ ما وَاجِب اسْتَ
			الْمُخَاطِبُ	صَوْتٍ
			مَخَاطِبُ - شَخْصٌ روْبَهُرو	صَدَا

ترجمه‌ی روان: پس همانا خداوند خودبَرْگَ بَيْنَ را دُوْسْتَ نَدارَد و ما نبَايدَ که صَدَاهَايِمَان را بالاً صَدَاهَايِمَان (شخص روْبَهُرو) بالا نَبِرِيم.

۱۴

عوایز زبان فوآد (۲)

مَنْ	كَلَامٌ	اللَّهُ	قَدْ شَبَّهَ	فَ
كَسِيْ كَه	سَخْنٌ	خَداُونَد	شَبَّيهٌ كَرْدَه اسْتَ - مَانِندَ كَرْدَه اسْتَ	پَسْ
مَنْطِقِيٌّ	دَلِيلٌ	دُونَ	صَوْتَهُ	يَرْفَعُ
منطقی - درست	دَلِيلِي، عَلَتِي	بَدُونٌ	صَدَائِشُ	بَالَا مَى بَرَد
		الْحِمَارُ	صَوْتٌ	يِه
		الْأَغْ	صَدَا	بَه

ترجمه‌ی روان: پس خداوند سخن کسی که صَدَائِشُ را بَدُونٌ دَلِيلِي عَلَتِي بالا مَى بَرَد به صَدَا الْأَغْ تَشَبَّهَ کَرْدَه اسْتَ.

کد ۵۳۵۱

لغات جعبه

مُختال: خودپسند (= مُعْجَبٌ بِنَفْسِهِ، مُنْكَرٌ) (≠ مُتواضع)	جَبَارٌ: ستمکار زورمند (= قادر، قاهر) (صفت خدا به معنای توانند)	إذْنٌ: بنابراین
مرحًا: شادمانه و با ناز و خودپسندی	حَمِيرٌ: خرها (فرد: حِمار)	إِسْتَهْلَكٌ: مصرف کردن (ماضی: إِسْتَهْلَكَ؛ مضارع: يَسْتَهْلِكُ)
مشی: راه رفتن (= سیر)	خَدٌ: گونه (جمع: خُدُود، أَخْدَة)	أَغْصُضُ مِنْ صَوْنَكَ: صدایت را پایین بیاور (ماضی: غَضَّ؛ مضارع: يَغْضُضُ)
مُعْجَبٌ بِنَفْسِهِ: خودپسند (= مُختال) (≠ مُتواضع) إعْجَابٌ بِالنَّفْسِ: خودپسندی	شَبَهٌ: تشبيه کرد (مضارع: يُسَبِّهُ؛ مصدر: تَشَبِّهٌ)	اقْصِدُ: میانه روی کن (ماضی: قَصَدَ؛ مضارع: يَقْصِدُ)
مُنْكَرٌ: کار رشت (= فُجور، فَحْشَاء، قَبِح)	عَزْمُ الْأَمْرِ: کارهای مهم	أَقْبَحٌ: بر پای دار «أَقْبَمُ الصَّلَةَ»: غماز را بر پای دار» (ماضی: أَقْبَمَ؛ مضارع: يَقْبِمُ؛ مصدر: إِقْبَامٌ)
ناهی، ناه: بازدارنده (جمع: ناهون، ناهین و نهاده) (≠ آمر)	فَخُورٌ: فخرفروش (= مُفْتَخِر، مُختال) (≠ مُتواضع)	إِقْصَادٌ: صرفه جویی (ماضی: إِقْصَدَ؛ مضارع: يَقْصِدُ) (≠ اسراف)
مَوْدُوج: نمونه (جمع: مَادِيج)	فُنُونٌ: هنرها (فرد: فَنٌ)	أَنْكَرٌ: رشت تر، رشت ترین (= أَجْمَل) (اسم التفضيل)
يُقْدِمُ: تقديم می کند، پیش می فرستد (ماضی: قَدَّمَ؛ مصدر: تَقْدِيمٌ) (= یُعطی، یُهدی)	قَيْمٌ: ارزشمند (= گَمِين) (≠ بَخْسٌ)	إِنْهٌ: باز دار (ماضی: نَهَى؛ مضارع: يَنْهَى) (≠ اوْمَرُ)
حَيٌّ: بشتاب (فعل امر) (= عَجَلُ)	لَهٌ: بی گمان (حرف تأکید)	أَوْمَرٌ: (فعل امر) دستور بدھ «وَ + أَوْمَرٌ = وَأَمْرٌ» (≠ إِنَهٌ)
الْفَقَاقُ: سپیده دم (≠ الشَّقَاق) (جمع: الأَفْلَاق)	لَا تُصَعِّرْ حَدَّكَ: با تکر رويت را بر زنگردان (ماضی: صَعَرَ؛ مضارع: يُصْعِرُ)	تَرَبُّويٌّ: پرورشی «تَرَبِّيَةٌ + يٌ»
أَهْدَى: هدیه کرد (= أعطی) (مضارع: یُهَدِّي؛ مصدر: إِهْدَاء)	لَا مَهْشٌ: راه نزو (فعل نهی) (ماضی: مَهَشٌ؛ مضارع: يَهْشِي؛ امر: إِمْشٌ)	تَعْمُرٌ: عمر می کند، در اینجا یعنی «ماندگار می شود» (ماضی: عَمَرَ)
غَلَبَتْ: چیره شد	لِيَهْتَدِيٰ: تا راهنمایی شود (ماضی: إِهْتَدَى؛ مصدر: اهْتِدَاء)	جَادِلٌ: ستیز کن (مضارع: يُجادِلُ؛ مصدر: مُجَادَلَة)
نَوْعِيَّةٌ: جنس	سَعْرٌ: قیمت (جمع: أَسْعَارٌ)	ضَلٌّ: گمراہ شد (ماضی: إِهْتَدَى) (مضارع: يَضْلُّ؛ مصدر: ضلال)
تَخْفِيفٌ: تخفیف (ماضی: خَفَّضَ؛ مضارع: يُخَفِّضُ) (= تقلیل)	رَمِيلٌ: همکار (جمع: زُملَاء)	مَتْجَرٌ: مغازه
المُهَانٌ: خوار (= حَقِير، دَنَى)	مَهْلَلاً: آرام باش	مَيِّزٌ: (فعل امر) جدا و سوا کن (ماضی: مَيِّزَ؛ مضارع: يُمَيِّزُ؛ مصدر: قَمِيزٌ)
الصَّمْتٌ: دم فرو بستن (= السُّكُوت)	الشَّاتِمٌ: دشنام دهنده (اسم فاعل)	دَعْ: رها کن (ماضی: وَدَعَ؛ مضارع: يَدْعُ)
عَذَّبٌ: عذاب داد (مضارع: يُعَذِّبُ؛ مصدر: تَعذِيبٌ)	سَاءَةٌ: بد شد (مضارع: يَسُوءُ) (≠ حُسْنَ)	عَاقِبٌ: کیفر کرد (مضارع: يُعَاقِبُ؛ مصدر: مُعاقَبَةٌ)
میزان: ترازو (ترازوی اعمال) (جمع: موازین)	حَسَنَتْ: نیکو گردانیدی (مضارع: يُحَسِّنُ؛ مصدر: تَحْسِینٌ)	لَا تَمَّ: تا کامل کنم (ماضی: قَمَّ؛ مضارع: يُتَمَّمُ؛ مصدر: تَسْمِيمٌ)

حوار (فی سوق مشهد المقدسة)

گفت و گو (در بازار مشهد مقدس)

<p>بائُعُ الملابِسِ فروشنده لباس</p>	<p>الرَّائِرَةُ الْعَرَبِيَّةُ زائر عرب</p>
<p>عَلَيْكُمُ التَّسْلَامُ، مَرَحَبًا بِكِ. دروع بر شما باد، خوش آمدید.</p>	<p>سَلَامٌ عَلَيْكُمْ. دروع بر شما.</p>
<p>سِتُّونَ أَلْفَ تومانٍ. شصت هزار تومان.</p>	<p>كَمْ سِعْرُ هذَا الْمَمِيسِ الرِّجَالِيِّ؟ قیمت این پیراهن مردانه چند است؟</p>
<p>عِنَدَنَا بِخَمْسِينَ أَلْفَ تُومَانٍ. تَفَضَّلِيُّ الْأَطْرَى. پنجاه هزار تومان داریم، بفرما نگاه کن.</p>	<p>أَرِيدُ أَرْخَصَ مِنْ هَذَا، هَذِهِ الْأَسْعَارُ غَالِيَّةُ. ارزان تر از این می خواهم، این قیمتها گران است.</p>
<p>أَبِيَصُّ وَ أَسْوَدُ وَ أَرْزَقُ وَ أَحْمَرُ وَ أَصْفَرُ وَ بَنَفَسْجِيُّ. سفید و مشکی و آبی و قرمز و زرد و بنفش.</p>	<p>أَيُّ لُونٍ عِنْدَكُمْ؟ چه رنگی دارید؟</p>
<p>تَبَدَّلُ الْأَسْعَارُ مِنْ خَمْسَةٍ وَ سَبْعِينَ أَلْفًا إِلَى خَمْسَةٍ وَ ثَمَانِينَ أَلْفَ تومانٍ. قیمتها از هفتاد و پنج هزار تومان شروع می شود تا هشتاد و پنج هزار تومان.</p>	<p>بِكَمْ تومان هذِهِ الْفَسَاتِينُ؟ این پیراهن های زنانه چند تومان است؟</p>
<p>سِيَّدَتِي، يَخْتَلِفُ السِّعْرُ حَسْبُ التَّوْعِيَّاتِ. سرور من، قیمت با توجه به جنس ها فرق دارد.</p>	<p>الْأَسْعَارُ غَالِيَّةُ! قیمتها گران است!</p>
<p>السُّرُواَلُ الرِّجَالِيُّ بِتِسْعِينَ أَلْفَ تومانٍ وَ السُّرُواَلُ السَّسَائِيُّ بِخَمْسَةٍ وَ تِسْعِينَ أَلْفَ تومانٍ. شلوار مردانه نود هزار تومان، و شلوار زنانه نود و پنج هزار تومان.</p>	<p>بِكَمْ تومان هذِهِ السَّرَاوِيلِ؟ این شلوارها چند تومان است؟</p>
<p>ذَلِكَ مَتَجَرُ زَمِيلِيُّ، لَهُ سَرَاوِيلُ أَفْضَلُ. آن مغازه همکارم است، او شلوارهای بهتری دارد.</p>	<p>أَرِيدُ سَرَاوِيلَ أَفْضَلَ مِنْ هَذِهِ. شلوارهایی بهتر از اینها را می خواهم.</p>
<p>فِي مَتَجَرِ زَمِيلِيِّ... در مغازه همکارش ...</p>	
<p>صَارَ الْمَبْلُغُ مِئَتَيْنِ وَ ثَلَاثِينَ أَلْفَ تومانٍ. أَعْطِنِي بَعْدَ التَّخْفِيفِ مِئَتَيْنِ وَ عِشْرِينَ أَلْفًا. مبلغ دویست و سی هزار تومان شد. بعد از تخفیف، به من دویست و بیست هزار تومان بدھید.</p>	<p>رَجَاءً، أَعْطِنِي سِرَاوِيلًا مِنْ هَذَا النَّوْعِ. كَمْ صَارَ الْمَبْلُغُ؟ لطفاً یک شلوار از این نوع به من بدھ. مبلغ چند شد؟</p>

درس نامه

اسم التّفضيل و اسْمُ المَكَانِ

در سال دهم با وزن‌هایی آشنا شدیم که هر کدام معنا و مفهوم خاصی دارند^۱، «اسم فاعل، اسم مفعول و اسم مبالغه» از این دسته بودند، در این درس با دو نوع دیگر از این مجموعه اسم‌ها آشنا می‌شویم:

اسم التّفضيل

در درس فارسی با «صفت برتر» و «صفت برترین» آشنا شده‌ایم، هرگاه بخواهیم دو چیز را با هم بسنجیم و یکی را بر دیگری برتری دهیم، از صفت برتر یا صفت تفضیلی استفاده می‌کنیم، اما وقتی می‌خواهیم یک چیز را با چیزهای دیگر (انواع مختلف) مقایسه کنیم، از صفت برترین یا صفت عالی استفاده می‌کنیم، برای ساختن صفت برتر و برترین به شکل زیر عمل می‌کنیم:

صفت ساده + تر ← صفت برتر صفت ساده + ترین ← صفت برترین

صفت برترین	صفت برتر	صفت ساده
زیباترین	زیباتر	زیبا
پاکترین	پاکتر	پاک

در زبان فارسی، صفت برتر را پس از اسم و صفت برترین را پیش از اسم به کار می‌بریم:

مثال درخت زیباتر / زیباترین درخت

در زبان عربی به صفت برتر/ برترین، «اسم تفضیل» می‌گوییم و هنگام ساختن آن برای مذکور و مؤنث از دو وزن متفاوت استفاده می‌نماییم:

مثال	وزن	
أكْبَرُ (بزرگ‌تر، بزرگ‌ترین)، أحسَنُ (نيكوتر، نيكوتري)، أَفْضَلُ (برتر، برترین)	أَفْعَلٌ	اسم تفضیل (مذكر)
كُبْرَى (بزرگ‌تر، بزرگ‌ترین)، حُسْنَى (نيكوتر، نيكوتري)، فُضْلَى (برتر، برترین)	فُعَلَى	اسم تفضیل (مؤنث)

مثال آسیا أكْبَرُ مِنْ أوروبا!؛ آسیا بزرگ‌تر از اروپاست! / آسیا أَكْبَرُ قَارَاتِ الْعَالَمِ!؛ آسیا بزرگ‌ترین قاره‌های دنیاست!

^۱ به اسم‌هایی که بر وزن‌های خاصی از ریشه‌های مختلف می‌آیند و معنا و مفهوم مشخصی می‌سازند، اسم‌های مشتق می‌گوییم. اسم فاعل، اسم مفعول، اسم مبالغه و ... از معروف‌ترین انواع اسم‌های مشتق هستند.

نکته گاهی اسم تفضیل مذکور بر وزنی شبیه «أفعى» می‌آید:

أقوی (قوی‌تر، بلندترین) أغلی (گران‌تر، گران‌ترین) أذکی (باهوش‌تر، باهوش‌ترین)

نکته گاهی دو حرف از سه حرف ریشه‌ی یک فعل، مثل هم دیگرند (مانند: ح ب ب، ش د د)، در این حالت اسم تفضیل همراه با

تشدید روی حرف تکراری ساخته می‌شود و در تشخیص آن باید دقت کنیم:

مثال ریشه‌ی فعل (ح ب ب) ← اسم تفضیل: أَحَبَّ [محبوب‌تر] ریشه‌ی فعل (ق ل ل) ← اسم تفضیل: أَقْلَّ [کمتر]

ریشه‌ی فعل (ش د د) ← اسم تفضیل: أَشَدَّ [شدیدتر] ریشه‌ی فعل (ه م م) ← اسم تفضیل: أَهْمَّ [همه‌تر]

مراقب باشید در تشخیص دو اسم مهم زیر دچار اشتباه نشوید:

معنای فارسی	مؤنث آن	وزن (نوع)	اسم
دیگر	أُخْرَی	أَفْعَلُ (اسم تفضیل)	آخر
پایان (همان آخر خودمان!)	آخِرَة	فَاعِلُ (اسم فاعل)	آخر

نکته اسم تفضیل مانند سایر اسم‌ها می‌تواند جمع بسته شود، معمولاً جمع مکسر آن بر وزن «أَفْاعِلُ» می‌آید:

مثال «أَرَادُل» جمع مکسر «أَرَدُل» و «أَفَاضِل» جمع مکسر «أَفْضَل» و هر دو اسم تفضیل هستند.

مراقب باشید اسم تفضیل را با فعل ماضی از باب افعال (که بر وزن «أَفْعَلَ» می‌آید)، فعل مضارع اول شخص مفرد (که همیشه در پایانش ضممه می‌آید) و فعل امر برای مفرد مذکور اشتباه نگیرید:

مثال «قد أَحْسَنَ الْمُؤْمِنُ إِلَي النَّاسِ!» ← «أَحَسَّنَ» فعل ماضی سوم شخص از باب افعال است.

مثال «إِنِّي أَرْفَعُ عَلَمَ إِيرَانَ!» ← «أَرْفَعُ» فعل مضارع اول شخص مفرد است.

مثال «إِرَحْمٌ مَنِ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمُكَ مَنِ فِي السَّمَاءِ!» ← «إِرَحْمٌ» فعل امر برای مفرد مذکور است.

اسم رنگ‌ها بر وزن «أَفْعَلُ» می‌آید اما هیچ‌کدام اسم تفضیل نیستند؛ «أَخْضَرُ، أَبْيَضُ، أَسْوَدُ، أَحْمَرُ و...» هیچ‌کدام اسم تفضیل نیستند.

نکته همان‌طور که گفته شد اسم تفضیل برای مؤنث بر وزن «فُعلی» می‌آید:

مثال فاطمۃ الْكُبْری (فاطمه بزرگ‌تر)/ هي الْفُضْلی (او برتر است).

اما وقتی دو اسم مؤنث با هم مقایسه می‌شوند و بینشان «مِن» می‌آید، همان وزن «أَفْعَلُ» استفاده می‌شود:

مثال «بِنْتِي أَصْغَرُ مِنْ فاطمَةً!» (دخترم کوچک‌تر از فاطمه است!) ← دو اسم مؤنث مقایسه شده‌اند، پس اسم تفضیل به صورت وزن «أَفْعَلُ» استفاده شده است.

نکته همان‌طور که گفته شد اسم تفضیل معادل «صفت برتر» و «صفت برترین» در زبان فارسی است:

۱ هر گاه اسم تفضیل مضاف واقع شود، به صورت «صفت برترین» فارسی ترجمه می‌شود:

مثال سورةُ الْبَقَرَةِ أَكْبَرُ سورةٍ في الْقُرْآنِ! سوره‌ی بقره بزرگ‌ترین سوره در قرآن است!

مثال أَحَمْدُ أَكْبَرُ الْبَتَيْنِ فِي الْأُسْرَةِ! احمد بزرگ‌ترین فرزندان در خانواده است!

۲ غیر این صورت اسم تفضیل به صورت «صفت برتر» ترجمه می‌شود:

مثال أَحَمْدُ أَكْبَرُ مِنْ أَخِيهِ! احمد بزرگ‌تر از برادر خود است!

مثال شَاهِدْتُ الْأَخَّ الْأَكْبَرَ فِي الْمَلَعِبِ! برادر بزرگ‌تر را در ورزشگاه دیدم!

۳ **نکته** «خَيْر» و «شَر» گرچه بر وزن اسم تفضیل نیستند، اما گاهی می‌توانند اسم تفضیل واقع شوند، حالت‌های مختلف این دو اسم در

جدول زیر بررسی شده است:

مثال	نوع کلمه	معنی	حالات
لا خَيْرٌ فِي مُجَالَسَةِ الْجَاهِلِ! هیچ خوبی در هم‌نشینی با نادان نیست!	مصدر	خیر: خوبی شَر: بدی	حالات اول
السَّعَادَةُ ثَمَرَةُ الْعَمَلِ الْخَيْرِ! خوش‌بختی نتیجه‌ی کار خوب است!	صفت ساده	خیر: خوب شَر: بد	حالات دوم
أَنْتَ خَيْرٌ مِنْ جَمِيعِ التَّلَامِيذِ! تو بیتر از همه‌ی دانش‌آموزان هستی! خَيْرُ الْأُمُورِ أَوْسَطُهَا! بهترین کارها میانه‌ترین آن‌هاست!	اسم تفضیل	خیر: بهتر، بهترین شَر: بدتر، بدترین	حالات سوم

اسم المکان

یکی دیگر از وزن‌های مهم، «اسم مکان» است که بر مکان دلالت می‌کند، این اسم معمولاً بر وزن «مفعّل» و «مفْعِل» می‌آید:

مثال «ملعب»: ورزشگاه ← مکان ورزش کردن «مطعم»: رستوران ← مکان غذا خوردن «مصنع»: کارخانه ← مکان ساختن

«مغرب»: مغرب ← مکان نزول کردن «منزل»: خانه ← مکان نزول کردن «محمل»: کجاوه ← مکان حمل کردن

نکته برای این‌که هیچ‌گاه وزن‌های اسم مکان را فراموش نکنید، عبارت «مسنّد و مَحْبَد» را به‌فاطر بسپارید!

☞ **نکته** گاهی اسم مکان بر وزن «مفعولة» می‌آید، باید دقت داشت که این وزن به معنای مؤنث بودن کلمه نیست:

«مَدْرَسَة»: مدرسه

«مَطَبَّعَة»: چاپخانه

مثال «مَكَبَّة»: کتابخانه

☞ تنها اسمی به عنوان «اسم مکان» شناخته می‌شود که بر وزن‌های گفته شده آمده باشد، باید مراقب باشیم که هر اسمی را که معنای مکان می‌دهد، اسم مکان درنظر نگیریم؛ اسم‌هایی مانند: تَحْت (زیر)، غَابَة (جنگل)، بِلَاد (کشور)، مَدِيْنَة (شهر) و... که هیچ یک بر وزن‌های مشخص شده نیامده‌اند، اسم مکان محسوب نمی‌شوند.

☞ **نکته** اسم مکان بهصورت جمع مکسر و بر وزن «مَفَاعِل» جمع بسته می‌شود:

مَدْرَسَة ← مدارس

مَكَبَّة ← مکاتب

مَطَبَّعَة ← مطاعم

مثال مَلَعْب ← ملاعيب

در جدول زیر همه‌ی اسم‌های وزن‌دار و مفهوم‌داری که سال گذشته و امسال فوائد ایم، جمع‌بندی شده است:

مثال	مفهوم	وزن	نوع
شاکِر : سپاس‌گزار مُعَلِّم : آموزش‌دهنده، آموزگار	انجام‌دهنده‌ی کار	فعل‌های گروه اول: فاعل	اسم فاعل
مشکور : مورد سپاس واقع شده مُعَيْنٌ: مشخص شده		فعل‌های گروه دوم: مُ ... -	
فَهَام : بسیار فهیم عَلَّامَة : بسیار دانا	مورِد کار واقع شده	فعل‌های گروه اول: مفعول	اسم مفعول
أَفْصَل : برتر، برترین فُضْلِي : برتر، برترین		فعل‌های گروه دوم: مُ ... -	
مَلَعْب : ورزشگاه مَحِيل : کجاوه	صفت برتر / برترین	«فَعَال» و «فَعَالَة»	اسم مبالغه
مَذَكَّر : أفعال مؤنث : فعلی			اسم تفضیل
دلالت بر مکان	دلالت بر مکان	«مَفْعَل» و «مَفْعِل»	اسم مکان

سوالات تشریحی

پاره	مکمل و مرتبه با صفحه‌های ۱ تا ۱۴ کتاب درسی	(دید)
۲	<p>الف. ترجم ما تحفته حَطَّ: إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُعْجِبٍ بِنَفْسِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا أَنْ لَا نَتَكَبَّرَ عَلَى الْأَخْرَى.</p> <p>ب. اكتب في الفراغ الكلمات المترادفاتين والكلمات المتضادتين: أنكر / مهتم / متواضع / أزاح / أثبت / فخور#..... =</p> <p>ج. عَيْنِ الْكَلِمَةَ الَّتِي لَا تُنَاسِبُ الْكَلِمَاتِ الْأُخْرَى فِي الْمَعْنَى:</p> <p>۱. أَحَبَ - صُغْرَى - أَنْفَعَ - أَشَوَّدَ ۲. حَفَّى - مَظْعَمَ - مَحْبُوبٌ - مَكْتُومٌ</p> <p>د. اكتب مفرد أو جمجم الكلمات: أَفَاضِلَ: الفَنَ:</p>	۱
۵	<p>ترجم الجمل التاليَّة:</p> <p>الف) ﴿فُلَانْ أَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا حَلَقَ﴾</p> <p>ب) ﴿وَ اصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾</p> <p>ج) يُرْشِدُ الْأُولَادَ إِلَى الْإِقْتِصَادِ فِي اسْتِهْلَاكِ الْمَاءِ وَالْكَهْرَبَاءِ.</p> <p>د) عَلَيْنَا أَنْ نَتَوَاضَعَ أَمَامَ أَصْدِقَائِنَا وَ زَمَلَاتِنَا وَ الْجَيْرَانَ وَ كُلُّ مَنْ حَوْلَنَا.</p> <p>ه) مَا أَرْضَى الْمُؤْمِنُ رَبَّهُ بِمِثْلِ الْحَلْمِ.</p>	۲
۰/۵	<p>عيَّنِ التَّرْجِمَةَ الصَّحِيحَةَ:</p> <p>الف. ﴿وَ لَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ﴾:</p> <p>۱. و از مردم رو بر نمی گردانی. □ ۲. با تکبر از مردم رویت را بر نگردان. □</p> <p>ب. الأَشْعَارُ غَالِيَّةُ: ۱. قیمت‌ها گران است. □ ۲. اجناس ارزان است. □</p>	۳
۱/۵	<p>إِنَّمَا فَرَاغَاتُ التَّرْجِمَةِ الْفَارِسِيَّةِ:</p> <p>۱. ﴿وَ اقْحَدْ فِي مَسْبِيكَ وَ اغْبُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتَ لَصَوْتِ الْحَمْيرِ﴾ و در ... ست میانه رو باش و از صدایت بکاه، زیرا ... صداها قطعاً صدای ... است.</p> <p>۲. اللَّهُمَّ كَمَا حَشَّنَتْ حَلْقَيِ، فَحَشَّنْ حُلْقَيِ: خداوندا همچنان که ... رانیکو گردانیدی ... را</p>	۴
۱	<p>ترجم الأفعال التي تحتها خط:</p> <p>۱. أَنْصُرُوا الَّذِينَ ظُرُوكُمْ فِي الصُّعُوبَاتِ.</p> <p>۴. إِنِّي سَلَسِلُوا إِلَى الْقَرْيَةِ.</p> <p>۳. التَّلَامِيدُ مَا ضَحِّكُوا بِصَوْتٍ مُرْتَفعٍ.</p>	۵
۱/۵	<p>الف. عَيَّنِ نوعَ الأَفْعَالِ فِي الْجُمْلِ التَّالِيَّةِ:</p> <p>﴿فَاعْصُمْ مِنْ صَوْتِكَ﴾ فَلَا ترْفَعْ أَصْوَاتَنَا؛ قَدْ شَبَّهَ اللَّهُ مَنْ يَرْفَعُ صَوْتَهُ دُونَ ذَلِيلٍ مَنْظَقِيٍّ بِصَوْتِ الْحَمَارِ.</p> <p>ب. عَيَّنِ الْمَظْلُوبَ مِنْكَ:</p> <p>۱. فعل الأمر: ← عَلِمْنَا □ عَلِمْوا □</p> <p>۲. الفعل الماضي ← أَجْلَسْوَا □ أَجْلَسْنَـ □</p>	۶

١/٥	<p>الف. عَيْنِ اسْمِ الْمَكَانِ وَ تَرْجِمَةُ: ١. ذَلِكَ مَتْجَرٌ صَدِيقِي لَهُ سَرَاوِيلُ أَفْضَلُ. ٢. فِي هَذَا الشَّارِعِ مَطَاعِمُ كَثِيرَة.</p> <p>ب. عَيْنِ الْكَلِمَةِ التَّيْ لَا تُنَاسِبُ الْكَلِمَاتِ الْأُخْرَى فِي التَّوْعِ مَعَ بَيَانِ السَّبِّبِ: مَزَارِعٌ □ مَكْتَبَةٌ □ مُحَاوَلَةٌ □ مَخَازِنٌ □</p>	٧
١/٥	<p>الف. عَيْنِ اسْمِ التَّفْضِيلِ وَ تَرْجِمَةُ: ١. حَيَّ عَلَى حَيْرِ الْعَمَلِ. ٢. هَذَا الظَّعَامُ أَقْلَى مِنْ ذَاكَ.</p> <p>ب. عَيْنِ اسْمِ التَّفْضِيلِ لِلْمَوْتِ: (أَغْلَى □ ، كُبْرَى □)</p> <p>ج. عَيْنِ الصَّحِيحِ لِلفراغ: جَبَلٌ دَمَاؤِنَدٌ ... جَبَلٌ دَنَا. (أَغْلَى مِنْ □ - أَغْلَى □)</p>	٨
١	أَغْرِبْ مَا تَحَتَهُمَا حَظْ: عَدَاؤُ الْعَاقِلِ خَيْرٌ مِنْ صَدَاقَةِ الْجَاهِلِ.	٩
٠/٥	عَيْنِ اسْمِ التَّفْضِيلِ وَ اسْمِ الْمَكَانِ: ذَلِكَ مَتْجَرٌ زَمِيلِي، لَهُ سَرَاوِيلُ أَفْضَلُ!	١٠
٠/٥	<p>أُكْتَبِ الْعَمَلِيَّةِ الْحِسَابِيَّةِ التَّالِيَّةِ كَالْمِثَالِ (١٤ = ٤ + ٤):</p> <p>عَسَرَةُ زَائِدُ حَمْسِينَ سَيِّنَيْ.</p>	١١
١/٥	<p>صَعْ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَدِ الْمُنَاسِبِ «كَلْمَتَانِ زَائِدَتَانِ»:</p> <p>١. الْأَبْيَضُ ○ الْمُسْتَبِدُ الَّذِي لَا يَرَى لِأَحَدٍ عَائِنِيهِ حَقًا.</p> <p>٢. الْسُّنْكَرُ ○ مَكَانُ الْمَرْيَاضَةِ.</p> <p>٣. الْغَالِي ○ الْعَمَلُ السَّيِّءُ وَ الْقَبِيْحُ.</p> <p>٤. الْمَلْعَبُ ○ لَوْنُ مَلَابِسِ الْمُمْرَضَاتِ.</p> <p>٥. الْحَدَّ ○ شَيْءٌ لَيْسَ رَحِيْصًا.</p> <p>٦. التَّخْفِيْض ○ قِسْمٌ مِنْ صَفْحَةِ الْوَجْدِ.</p> <p>٧. الْجَبَارُ</p> <p>٨. الْمَظْعَمُ</p>	١٢
١/٥	<p>عَيْنِ الْجُملَةِ الصَّحِيْحَةِ وَ غَيْرِ الصَّحِيْحَةِ: ✓ ✗</p> <p>١. يَجِبُ أَنْ لَا تَرْفَعَ أَصْواتَنَا فَوْقَ صَوْتِ مَنْ نَتَكَلَّمُ مَعَهُ.</p> <p>٢. الْمَطْبَعَةُ مَكَانٌ لِطَبِيعَ الطَّعَامِ.</p> <p>٣. عَلَيْنَا أَنْ نَتَكَبَّرَ عَلَى إِخْرَانِنَا وَ أَخْوَانِنَا.</p> <p>٤. الْإِعْجَابُ بِالنَّفْسِ لَيْسَ عَمَلاً مَقْبُولاً.</p> <p>٥. سِعْرُ الْفِضَّةِ أَوْ حَصْنُ مِنَ الذَّهَبِ.</p> <p>٦. شَرُّ النَّاسِ ذُو الْوَجْهَيْنِ.</p>	١٣
٠/٥	<p>الف. أَجْبَ عَنِ السُّؤَالِ التَّالِيِّ:</p> <p>فِي أَيِّ مُحَافَظَةٍ مَدِينَةُ أَهْوَارٌ؟</p> <p>ب. رَتِّبِ الْكَلِمَاتِ وَ اكْتُبِ سُؤَالًا وَ جَوابًا صَحِيْحًا:</p> <p>الْأَلْوَانِ / عِنْدُكُمْ / هَذَا الْقَمِيصِ / أَيُّ / أَشْوَدُ وَ أَرْبَعُ / مِنْ / ؟ / .</p>	١٤
٢٠		

سوالات چهارگزینه‌ای

۱۵. ترجمه و مفهوم

۱۵. «أَذْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْجِحْمَةِ وَالنَّمْؤَ عَظِيمَ النَّحْسَنَةِ وَ جَادِلُهُمْ بِالْأَنْيَ هِيَ أَخْسَنُ»: (مکمل اختبر نفسک، صفحه ۸، کتاب درسی)

- ۱ با دانش و اندرز نیکوتر به راه پروردگار خویش دعوت کن و به [شیوه ای] بهتر با ایشان بحث کن.
- ۲ با دانش و اندرز نیکو به راه پروردگارت فرا بخوان و با آنان به [شیوه ای] که بهتر است گفت و گو کن.
- ۳ به راه پروردگار خویش فرا بخوان با دانش و پند و به [طريقی] که بهتر است با آنها به جدال بپرداز.
- ۴ به راه پروردگارت با حکمت و نصیحت خوب دعوت کن و با آنها به [روشی] که مناسب است جدل کن.

۱۶. «إِذْنُ، أَيُّهَا الشَّبَابُ، يَجُبُ عَلَيْنَا أَنْ نَحْفَظَ عَلَى الصَّلَاةِ فِي أَوَّلِ وَقْتَهَا!»: بنابراین ... (ترجمه‌ی ترکیبی)

- ۱ جوانان باید نماز اول وقت را نگهداری کنند!
- ۲ ای جوان از نماز در اول وقت نگهداری کن!
- ۳ ای جوانان شما باید از نمازهای اول وقت محافظت کنید!
- ۴ ای جوانان، ما باید از نماز در اول وقت نگهداری کنیم!

۱۷. «إِذَا ظَهَرَ لَكَ عَيْبٌ مِنْ إِنْسَانٍ لَا تذَكِّرْهُ لِلنَّاسِ!»: (ترجمه‌ی ترکیبی)

- ۱ هرگاه عیبی از انسانی برای تو آشکار شد آن را برای مردم نقل نکن!
- ۲ چنچه نقصی از یک انسان بر تو نمایان گشت برای دیگران ابراز نکن!
- ۳ اگر مشکلی از یک شخص برایت ظاهر گردید نباید برای مردم ذکر شود!
- ۴ وقتی که فردی عیب تو را آشکار کرد از وی نزد اشخاص بدگویی نکن!

۱۸. «لِمَنْ يَتَفَقَّرُ الْآخَرُونَ عَمَلٌ يَكْرَهُهُ كُلُّ عَاقِلٍ!»: (ترجمه‌ی ترکیبی)

- ۱ حقیر شمردن افراد دیگر رفتار کسی که است که تمام خردمندان از او نفرت دارند!
- ۲ به چشم حقارت نگریستن به دیگران عملی است که هر عاقلی را ناراحت می‌کند!
- ۳ تحقیر شدن دیگر افراد کاری است که همه‌ی خردمندان از آن پرهیز می‌کنند!
- ۴ کوچک شمردن دیگران کرداری است که هر خردمندی آن را ناپسند می‌دارد!

۱۹. «لِي صَدِيقٌ يُلْقِبُ أَصْدِقَاهُ بِالْقَابٍ يَكْرُهُهُنَّا فَهُوَ مِنْ أَخْسَرِ الْخَاسِرِينَ!»: (ترجمه‌ی ترکیبی)

- ۱ دوستم در نزد من به دوستان خود لقب‌هایی می‌دهد که ناپسند هستند، پس او از خسارت‌دیده‌ترین افراد است!
- ۲ برای من دوستی است که به دوستانش لقب‌هایی می‌دهد که دوست ندارم، پس او از زیان‌کارترین زیان‌کاران است!
- ۳ دوستی دارم که دوستان خود را با لقب‌هایی می‌خواند که خوششان نمی‌آید، پس او زیان‌کارتر از زیان‌کاران است!
- ۴ دوستی دارم که به دوستانش لقب‌هایی می‌دهد که ناپسند دارند، پس او از زیان‌کارترین زیان‌کاران است!

۲۰. «فَلَمَّا نَكِرَهُ حَيَا تَنَا لَأْتَنَا لَا نَنظُرُ إِلَى جَمَالِهَا وَنَنْسِي أَيَّامَهَا الْفَرِحةَ!»: (ترجمه‌ی ترکیبی)

- ❶ شاید زندگی را دوست نداشته باشیم زیرا به زیبایی آن نگاه نکرده‌ایم و روزهای شاد آن را از یاد بردہ‌ایم!
- ❷ گاهی زندگیمان را دوست نداریم چون به زیبایی آن نمی‌نگریم و روزهای شادش را فراموش می‌کنیم!
- ❸ گاهی زندگیمان را ناپسند می‌پنداشیم چون به زیباییش نگاه نمی‌کنیم و فراموش می‌کنیم روزهای زیبا دارد!
- ❹ شاید زندگی خود را ناپسند داریم ولی به جمال آن نگاه نمی‌کنیم و روزهای خوش آن را فراموش می‌کنیم!

۲۱. «الَّذِي لَمْ يُثْبِطْ فِي شَهْرِ رَمَضَانِ فَلَا يُغْفَرُ ذُنُوبُهُ أَبْدًا لِأَنَّ اللَّهَ قَدْ جَعَلَ فِي هَذَا الشَّهْرِ حَيْرًا كَثِيرًا!»: (ترجمه‌ی ترکیبی)

- ❶ هر کس در ماه رمضان توبه نکند، خدا گناهانش را نمی‌آمرزد، زیرا در این ماه خیر فراوانی قرار داده شده است!
- ❷ فردی که در ماه رمضان نتوانست توبه کند، گناهانش بخشیده نشد، چون خداوند خیر و خوبی را در این ماه قرار داده است!
- ❸ کسی که در ماه رمضان توبه نکرد، هیچ‌گاه گناهانش آمرزیده نمی‌شود، زیرا خدا در این ماه خیر زیادی قرار داده است!
- ❹ هر کس در ماه رمضان توبه نکرد، خدا گناهان او را هرگز نمی‌آمرزد، چون در این ماه برکت زیادی قرار داده شده است!

۲۲. «سُمِّيَّتْ سُورَةُ الرَّحْمَنِ بِعَرْوُسِ الْقُرْآنِ بِسَبِّ الْمَفَاهِيمِ الْجَمِيلَةِ الَّتِي نَتَعَلَّمُ مِنْهَا!»: (ترجمه‌ی ترکیبی)

- ❶ سوره‌ی الرحمن را عروس قرآن نام نهاده‌اند به دلیل این که مفهوم‌های زیبایی را از آن یاد گرفته‌ایم!
- ❷ سوره‌ی الرحمن به دلیل مفاهیم زیبایی که از آن یاد می‌گیریم، عروس قرآن نامیده شده است!
- ❸ به سبب مفاهیم خوبی که از سوره‌ی الرحمن می‌آموزیم، این سوره را عروس قرآن نامیده است!
- ❹ سوره‌ی الرحمن عروس قرآن نامیده شده زیرا مفاهیمی که به ما یاد می‌دهد، زیبا هستند!

۲۳. «مِنْ أَفْضَلِ أَعْمَالِ الْكَرِيمِ تَظَاهُرُهُ بِالْغَفْلَةِ عَنِ الْأَخْطَاءِ الْآخَرِينَ!»: (ترجمه‌ی ترکیبی) (سراسری هنر ۹۳)

- ❶ بهترین کار یک انسان بخشنده تظاهر کردن به بی‌اطلاعی است در مورد خطاها دیگران!
- ❷ از بهترین کارهای انسان کریم تظاهر کردن اوست به عدم اطلاع درباره اشتباهات دیگران!
- ❸ از برترین اعمال نیک اشخاص بخشنده این است که اشتباهات دیگران را نادیده بگیرند!
- ❹ برترین اعمال شخص کریم این است که در مورد خطاها دیگران بی‌اطلاع جلوه کند!

۲۴. «فَدَتَمَ اللَّهُ نِعْمَةً عَلَى بَعْضِ الْحَيَوانَاتِ بِإِعْطَائِهَا قُدرَةً سَمِّعَ حَادِّهَا شَاعِدُهَا فِي الطَّيْرَانِ!»: (ترجمه‌ی ترکیبی) (سراسری زبان ۱۵)

- ❶ نعمت خود را بر بعضی حیوانات با اعطای قدرت شناوایی قوی‌ای که آن‌ها را در پرواز کمک می‌کند، کامل کرده است!
- ❷ نعمت را بر برخی حیوانات کامل کرده است و آن به وسیله‌ی اعطای قدرت شناوایی قوی و کمک کردن به پرواز آن‌هاست!
- ❸ با بخشیدن قدرت شناوایی تیز به بعضی حیوان‌ها نعمت را تمام کرده است و این نعمت آن‌ها رادر پرواز کمک می‌کند!
- ❹ نعمت‌های خود را با بخشیدن قدرت شناوایی نیرومندی به برخی حیوان‌ها و مساعدت آن‌ها در پرواز تمام کرده است!

۲۵. «يَا عِبَادَ اللَّهِ! لَا تَحْزَنُوا فَأَنْتُمْ فِي أَعْلَى دَرَجَةٍ إِنْ كُنْتُمْ مُحِبِّينَ لَهُ!»: ای بندگان خدا ... (ترجمه‌ی ترکیبی) (سراسری تجربی ۸۷)

- ❶ غم مخورید، چه شما اگر دوستدار او باشید در برترین مرتبه هستید!
- ❷ غمگین مشوید در حالی که در بهترین مراتب هستید اگر دوستدار وی باشید!
- ❸ هرگز غم مخورید، چه شما اگر او را دوست بدارید در بالاترین درجات قرار می‌گیرید!
- ❹ هیچ‌گاه غمگین مشوید در حالی که در بالاترین مرتبه اید تا زمانی که دوستدار او هستید!

(ترجمه ترکیبی) (سراسری ریاضی ۸۸)

۲۶. كُنْتُ أَعْرَفْ كَاتِبًاً قَدْ كَتَبَ أَكْثَرَ مَقَالَاتِهِ فِي صُحْفِ مَدِينَتِنَا!:

- ١ من نویسنده‌ای را شناختم که اکثر مقاله‌های او در روزنامه‌ی شهر ما به چاپ رسیده بود!
- ٢ نویسنده‌ای را می‌شناختم که بیش تر مقالات خود را در روزنامه‌های شهرمان نوشته بود!
- ٣ به نویسنده‌ای معرفی شدم که اکثر مقاله‌هایش در روزنامه‌ی شهرمان به چاپ رسیده است!
- ٤ با نویسنده‌ای آشنا شدم که بیش تر مقالات خویش را در روزنامه‌های شهری‌مان نوشت!

(ترجمه ترکیبی) (سراسری زبان ۸۸)

۲۷. لَا تَنْرُكُوا شَيْئًا مِنْ أَمْرِ دِينِكُمْ لِإِصْلَاحِ دُنْيَاكُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ يَفْتَحُ عَلَيْكُمْ مَا هُوَ أَضَرُّ مِنْهُ!:

- ١ باید دین را به خاطر اصلاح دنیای خود ترک کرد، زیرا باب آن چه که از آن ضرر بخش تر است بر شما باز می‌شود!
- ٢ آن چه از امور دینی است برای اصلاح دنیا ایتان نباید رها شود، زیرا خداوند چیزی را بر شما می‌گشاید که از آن زیانبار تر است!

٣ چیزی از امر دینتان را بخاطر اصلاح دنیای خود ترک مکنید، که خدا آن چه را که ضررش از آن بیش تر است بر شما می‌گشاید!

٤ امری از امور دینتان را بخاطر امور دنیا رها مکنید، زیرا چیزهایی به شما روی می‌آورند که زیان آن‌ها بیش تر است!

(مکمل حوار، صفحه ۹، کتاب درسی)

۲۸. عَيْنُ الْخَطَا فِي التَّرْجِمَةِ:

- ١ الیوم ذہبت إلی سوق طهران لأنشتری سروالاً لأنخی؛ امروز به بازار تهران رفتم تا شلواری برای برادرم بخرم!
- ٢ فوصلتُ إلی متجر کنُتْ أَعْرَفْ صاحبه؛ پس به مغازه‌ای رسیدم که صاحبش را می‌شناختم!
- ٣ و بعد مشاهدة سراويله إنتخبُ أَفْضَلْ نوعيَّاته؛ و پس از دیدن شلوارهایش، جنس بھترش را انتخاب نمودم!
- ٤ ثم أعطيته بعد التخفيف ستین ألف تومان!؛ سپس بعد از تخفیف، شصت هزار تومان به او دادم!

(مشابه اختبر نفسک، صفحه ۷، کتاب درسی)

۲۹. عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجِمَةِ:

- ١ «وَجَادُلُهُمْ بِالْتَّى هِيَ أَحْسَنُ»؛ و با آنان به روشنی ستیز کرد که نیکوتر است!
- ٢ خَيْرُ إخْوَانِكُمْ مَنْ أَهْدَى إِلَيْكُمْ عُيُوبَكُمْ!؛ بهترین برادرانتان کسی است که عیب‌هایتان را به شما هدیه کندا!
- ٣ «مَنْ غَلَبَ شَهْوَتُهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شُرُّ مِنَ الْبَهَائِمِ»؛ آن که شهوتش بر خردش غلبه کند، از بدترین چارپایان است!
- ٤ «رَبَّنَا آمَّا فَاغْفِرْ لَنَا و ارْحَمْنَا»؛ پروردگارا ایمان می‌آوریم، پس برایمان بیامرز و بر ما رحم بفرما!

(مکمل التمرین السادس، صفحه ۱۳، کتاب درسی)

۳۰. عَيْنُ الْخَطَا فِي التَّرْجِمَةِ:

- ١ إِنَّ اللَّهَ يُنِزِّلُ سَكِينَتَهُ عَلَى قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ؛ بی گمان خداوند آرامش خود را بر دل‌های مؤمنان نازل می‌فرماید!
- ٢ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا؛ خداوند به نفسی جز اندازه‌ی توانش تکلیف نمی‌کند!
- ٣ أُحِبُّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ أَنْفَعَهُمْ لِلْعِبَادِ؛ محبوب‌ترین از میان بندگان خدا سودمندترینشان برای بندگان است!
- ٤ إِلَعْمَ أَنَّ السُّكُوتَ سِعْرَةُ أَغْلَى مِنَ الْكَلَامِ؛ بدان که سکوت قیمتش گران‌تر از سخن است!

(ترجمه ترکیبی)

٣١. عَيْنُ الْخَطَا فِي ترجمة العبارات الثالثية:

- ١ الحمار حیوان يستخدم للحمل و الركوب!: انسان از خر برای حمل و سواری استفاده می کند!
- ٢ قدّمت جدّتي لنا مواعظ قيمة!: مادر بزرگ نصيحت های ارزشمندی به ما تقديم کرد!
- ٣ لا تعمر الحكمة في قلب المتكبر الجبار!: حکمت در قلب انسان متکبر ستمکار عمر نمی کند!
- ٤ قرب منزلنا مصنع تصنع فيه الحقائب!: نزدیک خانه مان کارخانه ای است که در آن کیف ها ساخته می شود!

(مکمل متن درس، صفحه های ٣ و ٤، کتاب درسی)

٣٢. عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجِمَةِ:

- ١ فِي مَكْتِبِنَا إِلَاسْلَامِيٍّ حُرُمَ الْإِسْتَهْزَاءُ بِالْأَخْرَيْنِ!: در مكتب اسلامی ما مسخره کردن دیگران حرام شده است!
- ٢ مَا أَجْمَلَ تَسْمِيَةَ النَّاسِ بِالْأَسْمَاءِ الْحَسَنَةِ!: نام دادن به مردم با نام های نیکو زیباتر است!
- ٣ الْغَيْبَةُ مِنْ أَقْمَّ أَسْبَابِ قَطْعِ التَّوَاصُلِ بَيْنَ النَّاسِ!: غیبت عامل مهمی برای قطع ارتباط میان مردم است!
- ٤ تَصْحُنُنَا آيَةٌ مِنْ آيَاتِ سُورَةِ الْحُجُرَاتِ: لَا تَعْبُوَا الْأَخْرَيْنِ!: یکی از آیات سوره هی حجرات ما را نصیحت می کرد: از دیگران عیب نگیرید!

(ترجمه ترکیبی) (سراسری زبان ٨٩)

٣٣. عَيْنُ الْخَطَا فِي التَّرْجِمَةِ:

- ١ الظَّلْمُ عَلَى الْضَّعِيفِ أَقْبَحُ الظُّلْمِ، وَ هَذَا الْعَمَلُ مَذمُومٌ!: ظلم بر ضعيف، زشترين ظلم است و این کار ناپسند است!
- ٢ الْرَّاهِدُونَ يَجْتَبِيُونَ الْخَطَيَّاتِ، وَ هُؤُلَاءِ مَحْبُوبُونَ عِنْدَ اللَّهِ!: راهدان از خطاهای دوری می کنند، و این ها پیش خدا محبو بندی!
- ٣ النَّاسُ يُذْنَبُونَ وَ قَلِيلٌ مِنْ هُؤُلَاءِ الْمُذَنَّبِينَ يَتَوَبُونَ!: مردم گناه می کنند و عدهی کمی از این ها گناه کارانی هستند که توبه می کنند!
- ٤ يَعْبُدُ الْعَابِدُونَ اللَّهَ فِي الْلَّيْلِ الْمُظْلَمِ وَ هَذَا الْلَّيْلُ كَسْتِرٌ لَّهُمْ!: عابدان خدا را در شب تاریک عبادت می کنند و این شب مانند پوششی برای آن هاست!

(ترجمه ترکیبی) (مشابه سراسری زبان ٩٢)

٣٤. عَيْنُ الْخَطَا فِي التَّرْجِمَةِ:

- ١ مَنْ يَسْتَطِعُ مِنْ بَيْنِنَا أَنْ يَفْهَمُ الصُّوصُصَ الْأَدْبَيَةَ!: چه کسی از بین ما می تواند متون ادبی را بفهمد!
- ٢ كَانَ رَأْيُهُ صَحِيحًا وَ الْأَخَرُونَ يَقْبِلُونَ رَأْيَهُ!: نظرش درست بود و دیگران نظر او را می پذیرفتند!
- ٣ يَشْتَرِي النَّاسُ أَشْيَاءً أَكْثَرَ مِمَّا هُمْ بِحَاجَةٍ إِلَيْهِ!: مردم بیشتر کالاهای را به خاطر نیازشان خریداری می کنند!
- ٤ عَزَمْتُ عَلَى أَنْ أَسْاعِدَهُ لَأَتَيْ لَا أُشَاهِدُ تَقْدِمَأَ فِي عَمَلِهِ!: تصمیم گرفتم به او کمک کنم زیرا در کارش پیشرفتی نمی بینم!

(مکمل التمرین الثالث، صفحه ١١، کتاب درسی)

٣٥. عَيْنُ مَا لَا يَنْسَابُ هَذَا الْبَيْتُ:

«تا توانی ای برادر خلق نیکو پیشه کن / خلق نیکو مار را از لانه اش آزد به در!»

- ١ لِيسْ شَيْءٌ أَثْقَلَ فِي الْمِيزَانِ مِنَ الْخَلْقِ الْحَسَنِ!
- ٢ حُسْنُ الْخَلْقِ نَصْفُ الدِّينِ!
- ٣ «رَبَّنَا أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ!